

det kan man tydeligt se af teksterne – og vi kan godt betragte traktatudkastet som en foreløbig sejr for en del af de danske mærkesager. Det gælder den stærkere placering af beskæftigelse, miljø, åbenhed og nærhed. Vi skal i hvert fald ikke beklage os over, at de ting nu er kommet med.

Jeg synes også, det må være på sin plads at fremhæve den stilling, som de nationale parlamenter får, og den stilling, som menneskerettighederne får, som noget grundlæggende i EU-samarbejdet.

Topmødet sluttede op om det irske formandskabs traktatudkast. Medlemskredsen holder stadig sammen. Der er på nuværende tidspunkt ingen grund til overdreven pessimisme. Det skal nok gå alt sammen.

Men så er der selvfølgelig alle de ting, der ikke er blevet snakket om, og alle de ting, der ikke er blevet vedtaget, og de ting, som endnu ikke er blevet forhandlet. Og der er selvfølgelig ting, som lurer i horisonten: Hvad sker der med tredje søjle? Hvad sker der med det retlige og politimæssige samarbejde? Hvad ligger der i det begreb, at de skal have operationelle muligheder eller operative beføjelser? Og hvad kommer der til at ske med forsvarsdimensionen? Det er to områder, som er berørt af nogle af de fire danske forbehold.

Det er fortsat vigtigt, at vi ikke slækker på opmærksomheden, og at vi bruger en masse energi på at forberede os, og vi vil også fra Folketingets side, er jeg helt sikker på, fortsat holde vores regeringsforhandlere og vores regeringsrepræsentanter i forhandlingerne fast på det grundlag, der forhandles på, og den baggrund, de har at møde op til forhandlingerne med.

Statsministeren sagde i sin redegørelse, at vi selvfølgelig skulle holde fast i det overordnede sigte med konferencen, og det var udvidelsen. Ja, også det er blevet diskuteret i dag – og alt det andet.

Visionerne er blevet efterlyst gang på gang, og jeg synes, Venstres ordfører startede fint med at nævne visionen om det frie, demokratiske, stabile Europa. Jeg vil da gerne føje yderligere plusord til: et trygt Europa, hvor krig ikke mere opstår, et mangfoldigt Europa, hvor hvert land har mulighed for at fastholde sit sprog, sit særpræg, sine kulturelle traditioner, og et Europa, hvor man samarbejder over grænserne om de grænseoverskridende problemer – og det gælder jo både miljøproblemer, det gælder problemer med flygtninge, det gælder problemer med

handelsrestriktioner, med de barrierer, vi tidligere satte op over for hinanden, og det gælder også det fælles arbejde for at opretholde menneskerettighederne og et rimeligt samfund med retfærdighed for alle.

Det Radikale Venstre vil noget med EU-samarbejdet. Vi vil væk fra det gamle Europa, hvor man havde toldskranker, hvor man havde krige, hvor man havde udstødning af grupper, som blev kastet rundt fra det ene land til det andet. Vi vil simpelt hen ikke have det gamle Europa tilbage.

Og det må så også være et svar til dem, der ustandselig beder os om at komme frem med visionerne: Visionerne er dér: Vi vil væk fra det gamle Europa, vi vil have et nyt Europa, og der er virkelig en enestående chance for, at det lykkes nu. Vi behøver blot, som den konservative ordfører gjorde før, at kaste blikket 10 år tilbage og se på, hvordan Europa så ud med atomraketter stillet op på hver sin side af et jerntæppe og med truende konflikter og meget store forskelle i Europa til følge. Det vil vi simpelt hen ikke have igen, og vi har chancen for at forebygge det nu. De partier, som anbefaler, at man prøver at gå bort fra den kurs, og de partier, som anbefaler et nej til den udvikling, påtager sig virkelig et utrolig stort ansvar.

Det unikke ved EU er jo, at de store lande også skal følge reglerne. Sådan har det ikke altid været, men det er faktisk sådan i EU, at der er nogle fælles spilleregler, og dem skal de store lande også følge. De små lande har altid skulle følge reglerne. Hvis ikke de fulgte reglerne, så eksisterede de små lande ikke mere. Det unikke ved EU er, at de store lande også skal følge reglerne, og det skal vi holde dem fast på. Vi skal have fælles regler, og dem skal de store lande også følge, uanset om de stikker hovederne sammen før topmøderne og laver nogle fælles udtalelser, som man så kan putte hen i et hjørne og sige: Ja, det er godt med jer, kom bare med jeres inspirerende udtalelser, men vi andre bestemmer nu, hvordan slutresultatet bliver. Det bestemmer vi i fællesskab.

Jeg vil godt sige lidt uddybende om de grænseoverskridende problemer. Der er blevet talt meget om kriminalitetsbekæmpelse og problemerne med at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet. For mange er det blevet et mantra eller en trylleformular, at blot vi får flyttet det retlige og indenrigspolitiske samarbejde over i søjle 1, så skal det nok gå med at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet i Europa.